

Г Л А В А XXIII.

За учреждението и организацията на Българскія централенъ и частнитѣ революціонни комитети отъ Василя Левски въ 1869 година.

Слѣдъ разбиванъето на Х. Димитр. Дружина българскитѣ Войводи въ Букурещъ, както и много други опитни и здравомислящи Българи схзнахъ и се увѣрихъ: че доръ не се устрои и учреди вхтрѣ въ самата Българія единъ таенъ централенъ Революціоненъ Комитетъ и други частни такива Комитети, които да подбуждатъ и да приготвяватъ народъ-тъ кхмъ вхзстаніе:—нищо не можи се сполучи. Въ съображеніе на това схзнателно убѣжденіе, се и рѣши тогава въ Букурещъ: да се учреди въ Българія единъ централенъ и други частни революціонни Комитети. За учредителъ же и главенъ управителъ на тие Комитети избрахъ и опредѣлихъ Василя Левски, бывшія Дяконъ въ Карлово и бывшія знаменосецъ на Панайотъ Хитовата дружина, въ времято на преминуванъето му Дунавъ-тъ при Тутраканъ въ 1867 год.. Въ слѣдствие на това рѣшеніе, В. Левски доди въ Българія въ 1869 година презъ пролѣтъта за горѣказанната цѣль, и дѣйствително той успѣ да учреди най напредъ единъ таенъ централенъ революціоненъ Комитетъ, както и частни такива Комитети въ много градове въ Българія. За вѣрни помощници имаше най напредъ Димитра Панайотова, и Ангела Кжнчева (Бояджиева) отъ Травна род. Въ Ловечъ той имаше и одного священника Попъ Кржестя Тодоровъ, който впрочемъ отсетнѣ се оказа измѣнникъ и предателъ, както и по долу ще се увѣримъ отъ перепискитѣ на членоветѣ на Р. комитети въ Българія съ оніе на Р. Комитетъ въ Букурещъ; ще разкажимъ при това, че тоя схщія Попъ Кржестю издаде като Гуда схщія В. Левски.—Ніе излагами въ кратцѣ современнитѣ обстоятелственни причини, спорядъ които В. Лев-